

Prohraná slušnost?

Předpokládám, že zaštití-li se někdo přepjatou morálkou, je jen otázkou času, kdy dopadne jako příkladný profesor z prvorepublikového filmu „*Mravnost nade vše*“. Těm, kdo toto téměř klasické dílo nezná připomínám, že hlavní hrdina byl navržen Spolkem pro povznesení obecné morálky na čestného předsedu. Díky svým nekompromisním mravopočestným názorům měl dokonce slavnostně odhalit svojí vlastní sochu, ale v tom se náhle objeví jeho nemanželská dcera, která jeho pověst zhatí.

Domnívám se, že asi jen málokdo z nás je natolik vážený, aby mohl tvrdit, že díky němu zvítězí v naší společnost slušnost. Vždyť, všichni jsme jen omilostnění hříšníci. A ten, kdo se svojí počestností příliš chvástá sám kráčí nad propastí. Myslím, že jen náš Pán a Spasitel Jezukristus je naprosto čistý, bez viny. Tomu důvěřujme a ne těm, co se moc holedbají.

Navíc, myslím, že kdo je opravdu slušný a mravný, ten to o sobě říkat nemusí. To se přeci tak nějak všeobecně ví. Setká-li se slušňák s hulvátem, nemusí mu zdůrazňovat že nemluví sprostě nebo že nelže. Pokud tomu tak opravdu je, nelze si toho nevšimnout.

Ale, co když někdo o sobě tvrdí něco jiného, než je? Co když se role otočí? Možná, že ve filmech je řada zápornáků, ze kterých se nakonec vylíhnou lidé se srdcem a naopak ze ctihodných občanů se překvapivě klubou padouši. Jako bychom si nechtěli přiznat, že jen Bůh ví, jací doopravdy jsme.

Troufám si tvrdit, že pokud chceme více slušnosti, je jen na nás samotných, abychom se slušně chovali. Přeci až budeme všichni slušní, tak pak teprve zvítězí slušnost. Žádný člověk, byť vysoce postavený, za nás nemůže nechat zvítězit slušnost. Stejně jako ji nemůže porazit nějaký sprost'ák.

Nejsem příliš nadšen morálkou některých našich elitářů, nicméně je mi sympatičtější, když je někdo upřímný a na nic si nehraje, než aby brnkal na falešnou notu. Ostatně, morálku bychom měli vyžadovat spíše od farářů a věřících. Tím neříkám, že naši mocní, ale i obyčejní lidé morálku mít nemusí, ovšem není to všechno. Ostatní můžeme totiž hodnotit také podle výsledků jejich práce, ochotě pomoci, vstřícnosti či zachování se v těžkých situacích. Nakonec návod na posudek druhých máme v Písmu. Podle ovoce poznáte je.

Ivo Kraus